

רשומות

ספר החוקים

4 באוגוסט 1983

1090

כ"ה באב התשמ"ג

צמוד

144	חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים (תיקון), התשמ"ג-1983
146	חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 49), התשמ"ג-1983
148	חוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג-1983

חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים (תיקון), התשמ"ג-1983 *

1. בסעיף 4 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981¹ (להלן — החוק העיקרי), אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) העברת מידע בין הגופים המפורטים בסעיף קטן (א) אינה כפופת להגבלות שחוק זה קובע לענין מסירת מידע ואינה מחייבת מסירת הודעה כאמור בסעיף 12."
2. בסעיף 10 לחוק העיקרי —
- (1) האמור בסעיף יטומן (א) ובסופו יבוא:
- "ובדבר כל עבירה של בעל רשיון נהיגה הנוגעת לשימוש בסם מסוכן או להחזקת סם מסוכן לצורך שימוש בו (להלן — עבירת סמים); בסעיף זה, "סם מסוכן" — כהגדרתו בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973²;
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(ב) המשטרה תמסור לרשות הרישוי לפי פקודת התעבורה³, לפי בקשתה, מידע מן המרשם על עבירת סמים שעבר מבקש רשיון נהיגה."
3. אחרי סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא:
- 11א. מידע על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין כאמור בסעיפים 59 ו-62 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁴, וכן מידע על משפט שבו עוכבו התליכים לפי סעיף 231 לאותו חוק, לא יימסר אלא לגופים המפורטים בתוספת השלישית."
4. בסעיף 12 לחוק העיקרי —
- (1) בסעיף קטן (א), המלים "העיון יהיה בדרך שתיקבע בתקנות" — יימחקו;
- (2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) נמסר מידע על אדם על פי חוק זה, יתנו המשטרה או מי שגקבע לכך בתקנות הודעה על כך לאותו אדם (להלן — נושא המידע); הוראה זו לא תחול במקרים אלה:
- (1) המידע נמסר לרשות הרישוי לפי סעיף 10;
- (2) המידע נמסר לגופים המפורטים בפרטים (א), (י) עד (יח), (כב) עד (כו) ו" (כח) שבתוספת הראשונה ולבעלי התפקידים המפורטים בתקנה 4א (א) לתקנות שעת-הצירוף (יהודה והשומרון, חבל עזה, סיני ודרום סיני) — שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967⁵;
- (3) נושא המידע הסכים בכתב למסירת המידע."

* נחקל בכנסת ביום ט"ז באב התשמ"ג (26 ביולי 1983); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 1630, התשמ"ג, עמ' 186.

1 ס"ח התשמ"א, עמ' 322.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

4 ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

5 ס"ח התשכ"ח, עמ' 20; התשמ"א, עמ' 327.

(3) בסעיף קטן (ג), במקום הסיפה המתחילה במלים "למי שקיבל" יבוא "לנושא המידע וכן, אם נושא המידע ביקש זאת, למי שקיבל את המידע";
 (4) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) העיון במידע וההודעה על מסירת מידע או על תיקון טעות יהיו בדרך שתקבע בתקנות באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת."

תיקון סעיף 13 5. בסעיף 13 לחוק העיקרי, במקום "בפרטים (א), (י) עד (יב), (יד), (יח), (יט), (כא) ו-(כד)" יבוא "בפרטים (א) עד (ה), (י) עד (יב), (יד) עד (יט), (כא), (כב), (כד), (כה) ו-(כח)".

תיקון סעיף 16 6. בסעיף 16 (א) לחוק העיקרי —
 (1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "וליועץ המשפטי לממשלה";
 (2) סעיף קטן (ג) — יימחק, וסעיף קטן (ד) יסומן (ג).

תיקון התוספת הראשונה 7. בתוספת הראשונה —
 (1) במקום פרט (יא) יבוא:

"(יא) היועץ המשפטי לממשלה ובא כוחו, מי שהיועץ המשפטי לממשלה אצל לו את סמכותו לעכב הליכים פליליים ותובע כאמור בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982";

(2) בפרט (כב), לפני "במקרים ובתנאים" יבוא "בסוגי מחקר";

(3) אחרי פרט (כו) יבוא:

"(כח) פקיד סעד כמשמעותו בחוק שירותי הסעד, התשי"ח-1958."

הוספת תוספת שלישית 8. אחרי התוספת השניה יבוא:

"תוספת שלישית"

(סעיף 11א)

(א) היועץ המשפטי לממשלה, מי שהיועץ המשפטי לממשלה אצל לו את סמכותו לעכב הליכים פליליים ותובע כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לצורך מילוי תפקידיהם;

(ב) הגופים המפורטים בסעיף 4(א) לחוק, לפי הכללים שנקבעו באותו סעיף;

(ג) קצין מבחן;

(ד) חוקר מדעי — בסוגי מחקר, במקרים ובתנאים שנקבעו בתקנות באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת."

תיקון חוק סדר הדין הפלילי 9. בסעיף 188(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, במקום "בפלילים של בתי המשפט" יבוא "של בית משפט או בית דין פליליים".

משה נסים
 שר המשפטים

יוסף בורג
 שר הפנים

מנחם בגין
 ראש הממשלה

חיים הרצוג

נשיא המדינה

6 ס"ח התשי"ח, עמ' 103.

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 49), התשמ"ג—1983 *

<p>1. בסעיף 127א לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968¹ (להלן — החוק העיקרי), בהגדרת "עולה", במקום "עברה שנה" יבוא "עברו שנתיים".</p>	<p>תיקון סעיף 127א</p>
<p>2. בסעיף 127ב(ב) לחוק העיקרי, במקום "השנה" יבוא "תקופת השנתיים".</p>	<p>תיקון סעיף 127ב</p>
<p>3. בסעיף 127ג(ה) לחוק העיקרי, במקום "127ד(ה) ו-127יג(ב)" יבוא "127ד(ה), 127יא, 127יג(ב) ו-127טז".</p>	<p>תיקון סעיף 127ג</p>
<p>4. בסעיף 127ד(א) לחוק העיקרי — (1) בפסקה (1), במקום "בעד 100" יבוא "בעד 75"; (2) בפסקה (2), בטופה יבוא: "היה הנכאי עולה, דיו ששולמו דמי ביטוח אבטלה בעד 125 ימי עבודה תוך 540 הימים האמורים".</p>	<p>תיקון סעיף 127ד</p>
<p>5. אחרי סעיף 127 לחוק העיקרי יבוא: 127יא. על אף האמור בסעיף 127, דמי האבטלה ליום לחייל כאמור בסעיף 127יג(ב) (2) לא יעלו על החלק ה-25 מסכום השווה ל-80% משכר המינימום או מהכנסת המינימום, כפי שנקבעו בהסכם קיבוצי כללי כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז—1957², בין ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של העובדים במדינה לבין ארגון מעבידים שלדעת השר הינו ארגון יציג ונוגע בדבר.</p>	<p>הוספת סעיף 127יא "חישוב דמי אבטלה לחייל שעבר פחות מחודש"</p>
<p>6. בסעיף 127יג לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא: "ב(1) השכר היומי הממוצע לגבי חייל יחושב לפי השכר שממנו מגיעים דמי ביטוח אבטלה בתקופת השנה שקדמה לתאריך הקובע; (2) עבד החייל תוך השנה האמורה פחות מחודש ימים, יחושב השכר היומי הממוצע לגביו לפי מחצית השכר הממוצע".</p>	<p>תיקון סעיף 127יג</p>
<p>7. בסעיף 127יד(ב) לחוק העיקרי, בסופו יבוא: "וכן לקבוע בתקנות הוראות מיוחדות בדבר הזכאות לדמי אבטלה, שיעורם ותשלומם בפרק הזמן שבו הוארכה התקופה כאמור, הכל לגבי כלל המובטלים או לגבי סוגים מהם".</p>	<p>תיקון סעיף 127יד</p>
<p>8. במקום סעיף 127טז לחוק העיקרי יבוא: 127טז. (א) זכאי שנשלח להכשרה מקצועית ישולמו לו בעד כל תקופת ההכשרה דמי אבטלה בסכום השווה להפרש שבין</p>	<p>החלפת סעיף 127טז "דמי אבטלה למי שנמצא בהכשרה מקצועית"</p>

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז באב התשמ"ג (26 ביולי 1983); הצעת החוק והדברי הסבר פורסמו בה"ח 1599, התשמ"ג, עמ' 4.
 1 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשכ"ב, עמ' 202; התשמ"ג, עמ' 59.
 2 ס"ח התשי"ז, עמ' 63.

התשלומים הניתנים לו בהכשרה המקצועית לבין מלוא דמי האבטלה שהיה זכאי להם אילו היה מובטל.

(2) השר רשאי לקבוע בתקנות סוגים של הכשרה מקצועית שבהם לא יהא בתשלומים הניתנים בהכשרה המקצועית כדי להשפיע על הזכאות למלוא דמי האבטלה, והכל לפי מבחנים וסייגים שנקבעו.

(ב) השר רשאי לקבוע בתקנות תנאים לתשלום דמי אבטלה לפי סעיף זה.

(ג) הוראות סעיפים 127א, 127ב ו-127ט לא יחולו על מי שמקבל דמי אבטלה לפי סעיף זה.

תיקון סעיף
127ט1

9. בסעיף 127ט1 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א), במקום הגדרת "השיעור לחייל" יבוא: "השיעור לחייל" — שיעור דמי האבטלה שהיה משתלם לחייל לפי סעיף 127ג (ב) (2) אילולא האמור בסעיף 127א;

(2) בסעיף קטן (ד), במקום "המענק לפי סעיף זה" יבוא "מענק לפי סעיף זה, לרבות מענק חלקי";

(3) בסעיף קטן (ה), במקום "143א" יבוא "3127ט";

(4) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) השר רשאי, אם נראה לו שהדבר דרוש לצרכי המשק ולעידוד תעסוקה בעבודה מועדפת של חיילים ששוחררו משירות סדיר על פי חוק שירות בטחון, התשי"ט—1959 [נוסח משולב], לקבוע בתקנות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, כללים ותנאים למתן מענק, לרבות מענק חלקי, בשיעור שנקבע לפי סעיף זה, למי שלא מתקיים בו התנאי שבסעיף קטן (ב) (1); תקנות כאמור יכול שיהיו כלליות או לפי סוגים של עבודה מועדפת או לפי מקומות גיאוגרפיים של עבודה מועדפת ולתקופה שתיקבע."

הוספת סעיפים
127ט2 ו-127ט3

10. אחרי סעיף 127ט1 לחוק העיקרי יבוא:

127ט2. (א) הזכאי לדמי אבטלה ובעד אותו זמן יש לו הכנסה מקיצבה עקב פרישה מהעבודה — לא יעלו דמי האבטלה המשתלמים לו לפי פרק זה, בעד כל יום של אבטלה, על השיעור השווה להפרש בין שכרו היומי הממוצע לפי סעיף 127ג לבין הכנסתו היומית מהקיצבה האמורה. (ב) השר יקבע בתקנות דרכי חישוב ההכנסה היומית כאמור בסעיף קטן (א).

"דמי אבטלה
למקבל קיצבה
פרישה

127ט3. (א) הזכאי לדמי אבטלה ובעד אותו זמן יש לו הכנסה מעבודה או ממשלח יד, הנוכה ההכנסה הממוצעת היומית מהעבודה או ממשלח היד מדמי האבטלה המגיעים לו ליום.

דמי אבטלה למי
שיש לו הכנסה
מעבודה או
ממשלח יד

3 ס"ח התשי"ט, עמ' 286.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), זכאי לדמי אבטלה העובד בעבודה שהציע לו שירות התעסוקה ושאבטלה עבודה מתאימה לפי סעיף 127, לא יפתחו דמי האבטלה ליום מההפרש שבין ההכנסה הממוצעת היומית מהעבודה לבין סכום השוה ל-75% מהשכר היומי הממוצע ששימש בסיס לחישוב דמי האבטלה."

11. סעיף 143א לחוק העיקרי — בטל.

ביטול סעיף
143א

12. תחילתו של חוק זה ב"1 לחודש לאחר פרסומו.

תחילה

אתרן אוזן
שר העבודה והרווחה

מנחם בגין
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק הגבלת העיסון במקומות ציבוריים, התשמ"ג—1983 *

1. (א) לא יעשן אדם במקום המפורט בתוספת (להלן — מקום ציבורי).
(ב) לא יחזיק אדם במקום ציבורי סיגריה, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים.
(ג) שר הבריאות באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת רשאי לשנות בצו את התוספת.
2. (א) המחזיק למעשה של מקום ציבורי, למעט מעלית לנשיאת בני אדם בבית מגורים, יקבע בו שלטים המורים על איסור העישון, ויחזיקם במצב תקין.
(ב) יצרן או יבואן של מעלית המיועדת לנשיאת בני אדם בבית מגורים יקבע בה, לפני הכנסתה לשימוש, שלט המורה על איסור העישון במעלית.
(ג) שר הבריאות יקבע בתקנות הוראות בדבר צורתם של השלטים, מספרם, גודלם, הרכבם, דרכי קביעתם, המקומות שבהם יותקנו והחובה להאירם.
3. (א) בתחומה של רשות מקומית, להוציא מועצה אזורית, שיש בה יותר מחמישה בתי קולנוע, יכול שיהיה בית קולנוע אחד שבחלק ממנו שהוקצה לכך לא יהולו הוראות איסור העישון בעת הקרנת סרטי קולנוע.
(ב) מועצת הרשות המקומית תקבע את בית הקולנוע כאמור בסעיף קטן (א), מבין המחזיקים של בתי קולנוע, לפי כללים ולתקופה שיקבע שר הבריאות.
(ג) המחזיק למעשה של בית קולנוע שנקבע כאמור בסעיף קטן (ב) יקבע בפתח בית הקולנוע הודעה על היתר העישון בחלק ממנו שהוקצה לכך.

איסור עישון

קביעת שלטים

היתר עישון
בבית קולנוע

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז באב התשמ"ג (26 ביולי 1983); הצעות החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1632, התשמ"ג, עמ' 195.

4. (א) העובר על הוראות סעיף 1, דינו — קנס 5,000 שקלים.
(ב) העובר על הוראות סעיף 2, דינו — קנס 10,000 שקלים.
- עונשין
5. נעברה עבירה לפי סעיף 2 בידי חברי-בני-אדם, יאשם בה גם כל אדם אשר בשעת ביצועה היה מנהל פעיל, שותף — למעט שותף מוגבל — או עובד בכיר האחראי לאותו תחום, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושהוא נקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של הסעיף האמור.
- אחריות לעבירה
6. קנסות ששולמו עקב הפעלת סמכותו של עובד של רשות מקומית בשל עבירה על חוק זה שנעברה בתחומה, יועברו לקופת אותה רשות מקומית.
- קנסות לרשות מקומית
7. שוטר וכן עובד של רשות מקומית שראש הרשות המקומית הסמיכו לענין חוק זה (להלן — מפקח), רשאים להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום ציבורי כדי לברר אם קוימו הוראות חוק זה והתקנות לפיו, ובלבד שלא ייכנסו למקום מן המקומות המפורטים בפסקאות 2, 4, 5 ו-6 של התוספת, אלא לאחר שהודיעו על כוונתם למחזיק של המקום, או למי שעובד שם.
- סמכות כניסה
8. (א) עישן אדם במקום ציבורי, או החזיק שם סיגריות, סיגריליה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים, לעיניו של מפקח או סדרן, רשאי המפקח או הסדרן לדרוש ממנו לזווח עצמו ואם סירב לעשות כן, רשאי הוא לעכב אותו באותו מקום עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שעה אחת.
- סמכות מפקח או סדרן לדרוש זיהוי
- (ב) לענין סעיף זה, "סדרן" — מי שהבעל או המחזיק למעשה של מקום המפורט בפסקאות 1, 2, 4 ו-5 של התוספת מינהו להיות סדרן באותו מקום והוא עונד תג בולט המעיד על תפקידו ומציג תעודה על מינויו כסדרן.
- (ג) שר הבריאות יקבע בתקנות הוראות בענין סייגים למינוי סדרן, התעודה שתינתן לו, צורת התג ואופן ענידתו.
- סמכות נהג
9. (א) נהג של כלי רכב שהעישון בו אסור לפי הוראות חוק זה רשאי לאסור כניסת אדם המעשן או המחזיק סיגריות, סיגריליה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים, לכלי הרכב.
- (ב) עישן אדם בכלי רכב כאמור, או החזיק בו סיגריות, סיגריליה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים, לעיניו של הנהג, רשאי הנהג לדרוש ממנו לזווח עצמו ואם סירב לעשות כן, רשאי הוא לעכב אותו בכלי הרכב עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שעה אחת וכן רשאי הוא להסיע אותו בכלי הרכב לתחנת המשטרה הקרובה.
- סמכות הוראות
10. הוראות חוק זה באות להוסיף על כל הוראה בדבר איסור עישון שנקבעה בכל דין ולא לגרוע ממנה.
- דין המדינה
11. הוראות סעיף 2(א) יהולו גם על המדינה.
- תיקון חוק בתי המשפט
12. בחוק בתי המשפט, התשי"ז—1957, בסוף התוספת השניה יבוא:
"18. חוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג—1983."

13. שר הבריאות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו לרבות תקנות בדבר דרכי פיקוח על ביצועו.

14. תחילתו של חוק זה ביום כ"ח בשבט התשמ"ד (1 בפברואר 1984).

תוספת

(סעיף 1)

1. אולם סגור המשמש בדרך כלל לבית קולנוע, לתיאטרון, לקונצרטים, לאופרה או למחול וכן אולם המשמש להתקהלות של ציבור למטרת הרצאה או דיון, למעט המסדרונות והאכסדרה שהוקצו לכך שבהם יהיה העישון מותר, והכל בעת שיש בהם קהל ולמעט כאשר אין לציבור רשות כניסה אליהם בין בתשלום ובין בלא תשלום.
2. כל מקום בבנין של בית חולים או מרפאה, חוץ מן המקומות שהוקצו בידי הנהלת בית החולים או המרפאה שבהם יהיה העישון מותר, ובלבד שהם אינם חדרים המיועדים לאישפוז, לטיפול או לבדיקות.
3. החלק הפתוח לציבור בבית מרקחת.
4. אולם קריאה וחדר קריאה בספרייה הפתוחה לציבור, חוץ מן המקומות שהוקצו בידי הנהלת המקום שבהם יהיה העישון מותר, אם הוקצו.
5. כל מקום בבנין המשמש מוסד חינוך או מוסד להשכלה גבוהה — חוץ ממקום המשמש מגורים והמקומות בספרייה או בחדרי דיון שרשאית הנהלת המוסד להקצות שבהם יהיה העישון מותר.
6. מעלית לנשיאת בני אדם.
7. אוטובוס, בעת שיש בו נוסעים; בפסקה זו, "אוטובוס", כמשמעותו בתקנות התעבורה, התשכ"א—1961.*
8. מונית ווטובוס, בעת שיש בהם נוסעים; בפסקה זו, "מונית" ו"וטובוס" — כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א—1961.

אליעזר שוסטק
שר הבריאות

מנחם בגין
ראש הממשלה

היים הרצוג
נשיא המדינה

2 כ"ח התשכ"א, עמ' 1425.